

Vére körmöm alatt

*Egyensúly-zavarosan
botorkálok reggel vécére.
Hallgatózom; valaki
bejött a teraszra, de most
nem mozdul.
Megyek tovább,
nem szándékosan lerúgom a papucsom,
majd' föl botlok benne,
közben amaz leveszi a kabátját.
Megállok, fülelek;
kint is csönd.
Akit éjjel összevertem.
Csak ő lehet.
Éreztem már, mikor bejött,
hogy ez volt.
Úgy fél tőlem és
úgy szeret.
Jött megbeszélni a dolgot.
Elrendezni.
Hogy bennem ne maradjon semmi,
ami nekem rossz.*

*Megyek vizelni,
vendégem kibaszálja;
leveszi cipőjét.
Mindkettőt.
Gyorsan kezet mosok,
annak vére körmöm alatt.
Sietve kimegyek,
nézem a kilincset,
várom a kopogást,
nézem a kilincset,
várom a kopogást,
és megáll az idő,
mint a Bermuda-háromszögben
a repülők meg hajók alatt...
Éjjel álmomban
kinyitom az ajtót,
hirtelen minden repülő és hajó
a felszínre tör...,
s a terasz olyan fehérr...,
mint mikor anyám
felmos reggelente.*

Könyörgés a múzsához

*„Csak egyet adj.
Egyetlen egyet,
de olyan súllyal bírót,
hogy csak úgy
hulljanak ki abból kopogón
a megaranyult betűk.”*

És lettél te...

*Legyintettél.
Akkorát legyintettél
az ajtóból vissza anyád felé,
amikorát csak bírtál;
és lettél te a legyintés maga,
meg a lelegyintett...*

*Most ájtatos barom-pofával,
földet súroló orral cipeled
exhumált jótetteid
az oltár elé...,*

*de békesség...
az nincsen.*

Séta

*A kastély után,
a temetőhöz érve mindig
erősebben szorítottad
a kezem.
Azt hiszem te is
arra gondoltál, amire én
már sokkal előbb.
Amikor tervezgettük
merre lesz a séta,
tudtam; hangos lesz itt minden,
hogy belénk kötnek majd a kőkeresztek,
s a folyékony sötét sava
a talpukat, bitüinket marja.*

*Forduljunk e még vissza kedvesem.
Úgy sem menekülhetünk
édes-keser nyereségüinktől.*